

[Viggo Starcke.]

at man tager flere småbørns liv, end man ved hele den øvrige lægelige virksomhed er i stand til at redde om året.

I det udvalg, for hvilket lægedeputationerne har haft foretræde, oplyste overlæge Kühnel noget, som er meget vigtigt, og som, såvidt jeg ved, hverken den højtærede justitsminister eller mødrehjælpen igennem cirkulærer og oplysningsvirksomhed fortæller mødrene, nemlig at der ved abortindgrebet er 15 pct. chance for komplikationer og sygdomme. I 15 pct. er der chance for at få betændelse, for at blive steril, for at blive frigid, for at få neurose eller ligefrem for at miste livet.

Overlæge Valdemar Madsen indbød udvalget til at besøge sin afdeling, for at man dér kunne se, hvad det er, der foregår under en sådan operation. Udvalget nægtede at efterkomme indbydelsen. Når man skal bygge en bro eller en jernbane, kan udvalget godt rejse ud og se på, hvordan de faktiske forhold er, men når det drejer sig om menneskeliv, viger man tilbage for sandheden. Overlæge Valdemar Madsen fortalte i udvalget, at en af hans sygeplejersker forleden dag besvimede på operationsstuen, da hun så barnet ligge og sprælle i spanden! Jeg gentager: hun besvimede på operationsstuen, da hun så barnet ligge og sprælle i spanden! Et sådant barbari har man efterhånden gravet sig ned til herhjemme, at man for det første tillader dette og for det andet stikker hovedet i busken. Justitsministeren vil ikke se, udvalgets medlemmer vil ikke se, de vil ikke vide, hvad det er, der foregår.

Overlæge Bjerling har udtalt, at dette indgreb er det mest modbydelige indgreb, man kan sætte en læge til. Det går på tværs af al anden lægegerning, og derfor vil der, hvis disse ændringsforslag stemmes ned, i lægekredse være den største skuffelse over, at en så samlet aktion med en så velmotiveret argumentering fører til et så ringe resultat. Det er efter mit skøn rystende for folkestyret i det lange løb.

Jeg vil gerne tillade mig igen at opfordre den højtærede justitsminister til, at det i de cirkulærer, hvori det foreskrives, hvad mødrehjælpen og dens læger skal oplyse kvinderne om, pålægges dem, at kvinderne skal have oplysning om, hvor stor en

procentdel der risikerer komplikationer ved indgrebet, og at det ved indgrebet drejer sig ikke blot om en moder, men om både en moder og et barn. Det er helt hernede, hængslet i problemet ligger, det er helt hernede, leddelingen ligger: det drejer sig om to personer og ikke om eet menneske.

Den store svenske embryolog — måske en af de største, der har levet i verden — professor Ivar Broman har sat sin finger på en ejendommeligt ting, nemlig at det er sådan i mange lande, at hvis en dødsdømt kvinde er gravid, udsætter man eksekutionen af dommen, indtil barnet er født, og professor Broman skriver disse ord, som jeg gerne vil have tilladelse til at citere:

„I et moderne land, hvor respekten for et menneskes liv er så stor, at man ikke længere afliver selv de største forbrydere, er det en himmelråbende inkonsekvens årligt med velberåd hu at dræbe flere tusinde menneskefoster.“

Den aktion, som i den sidste tid har været rejst fra landsbevægelsen „Unge Hjem“ og fra andre kirkelige kredse, kan måske indeholde misforståelser af lovforslaget, men selv i denne sal er der jo medlemmer, som misforstår nogle af paragrafferne; den kan måske på enkelte punkter vise mangelfuldt kendskab til problemerne, men mangelfuldt kendskab til problemerne findes også hos mange medlemmer i denne sal.

Det, som jeg gerne vil understrege, er, at religiøse grunde ikke er noget anstødeligt, og jeg forstår de kirkelige kredses bevægelse, fordi der, såvidt jeg ved — måske den højtærede kirkeminister kan korrigere mig, hvis det ikke er rigtigt — er meget få af de ti bud, som denne lov ikke overtræder. Det fjerde bud lyder sådan: Ær din fader og din moder. Man kan dog ikke med rimelighed forlange, at børnene skal ære deres fader og deres moder, når de slår dem ihjel. I virkeligheden lyder det fjerde bud sådan: Ær din fader og din moder, for at du kan leve længe på den jord, som Gud har givet dig. Loven overtræder også det femte bud om, at du ikke må myrde, i mange tilfælde er det sjette bud også overtrådt, og i de tilfælde, hvor der ikke gives nøjagtige oplysninger, bærer man på en måde falsk vidnesbyrd. Derfor forstår jeg de kirkelige kredses indstilling, og jeg vil gerne igen rette den